

Dosarul nr. 3ra-584/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: I. Secieru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciună, E. Palanciuc, V. Negru)

Î N C H E I E R E

10 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Oleg Coroma,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de
Oleg Coroma împotriva Consiliului mun. Chișinău privind obligarea emiterii
răspunsului,

împotriva deciziei din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Oleg Coroma și menținută hotărârea din 01 octombrie
2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 18 iunie 2019, Oleg Coroma a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Consiliului mun. Chișinău privind obligarea emiterii răspunsului.

În motivarea acțiunii reclamantul Oleg Coroma a indicat că la data de 19 aprilie
2019 a depus cerere la Consiliul mun. Chișinău prin care a solicitat verificarea stării de
lucruri privind ilegalitățile comise de coproprietarii Friptu, Petru Popescu la demolarea
construcției, reconstrucției imobilului din str. Șciusev, nr. 106, mun. Chișinău, de a
constata circumstanțele expuse referitor la ilegalitățile comise de coproprietarii Friptu,
persoanele implicate și a lua măsurile de rigoare cu sesizarea organelor competente
privind pornirea unui proces penal.

Reclamantul a menționat că în termenul legal, nu a primit răspuns. Reclamantul
consideră că prin acțiunile date i-au fost încălcate drepturile, inclusiv și de proprietate.

Reclamantul a precizat că în conținutul adresărilor sale către Consiliul mun.
Chișinău a indicat încălcările comise de coproprietarii imobilelor Friptu și Popescu pe
str. Șciusev, nr. 106, mun. Chișinău.

Reclamantul a menționat că conform contractului de vânzare-cumpărare din
23 decembrie 1994, 1/6 cota parte din același imobil apartamentul nr. 2 a fost procurat
de Petru Popescu și Nionila Popescu, în baza contractului de vânzare-cumpărare, iar
2/3 din apartament au trecut cu drept de posesiune și folosința lui Nadejda Friptu la
data de 23 august 1996 ca urmare a încheierii contractului de înstrăinare a bunului cu

condiția întreținerii pe viață cu proprietarii Irina Ojoga și Tatiana Ojoga.

Reclamantul a indicat că familia Friptu, în scopul îndeplinirii planurilor meschine de acaparare a terenului și distrugerea proprietății inițiale, cu construirea unei case separate cu două nivele, a înregistrat viza de domiciliu în imobilul dat fără acordul său și al Irinei Ojoga și Tatianei Ojoga, după două luni de la încheierea contractului de înstrăinare a bunului cu condiția întreținerii pe viață.

Reclamantul Oleg Coroma a relatat că la 18 aprilie 1997 Nadejda Friptu a depus la Primăria mun. Chișinău cerere de eliberare a autorizației pentru reconstrucția apartamentului nr. 1 cu adăugarea unei anexe pe str. Șciusev nr. 106, la cerere fiind anexat certificatul eliberat de Asociația Locativă din 04 iunie 1997 și declarația privind acordul vecinilor cu viză de domiciliu din 30 decembrie 1997.

Reclamantul a susținut că în baza acestor documente a fost emisă decizia Primăriei nr. 2/6-11 din data de 29 ianuarie 1998, care s-a dovedit a fi emisă în baza documentelor false, prezentate de Nadejda Friptu, ca ulterior să fie stabilit prin ordonanța procurorului că, certificatul eliberat de Asociația Locatarilor a fost falsificat intenționat în scopul înstrăinării bunului imobil.

Reclamantul a mai indicat că la momentul adresării sale, familia Friptu nu deținea dreptul de proprietate și acordul proprietarilor pentru reconstrucție, fiind înregistrat de organul cadastral ca coproprietari ai 2/3 din imobil la data de 13 februarie 2004, în lipsa certificatului de deces a proprietarilor Tatiana Ojoga și Irina Ojoga. Conform deciziei Primăriei mun. Chișinău din data de 29 ianuarie 1998 reclamantul a indicat că a fost autorizată reconstrucția apartamentului nr. 1 str. Sciusev, nr. 109 în limitele existente, fiindu-le stabilite și anumite obligații, pe care susține că, aceștea nu le-au executat. Persoanele date au construit o casă cu două etaje saună și garaj pentru construcția cărora familia Friptu nu deține careva acte.

Reclamantul Oleg Coroma a indicat că s-a adresat Direcției generale arhitectură urbanism și relații funciare a Consiliului mun. Chișinău în vederea eliberării actelor referitor la demolarea a 5/6 cotă parte din imobil. La data de 10 noiembrie 2016 a primit răspuns că autorizația de desființare și actele ce au stat la baza emiterii acesteia nu se înregistrează.

La data de 21 iulie 2017, reclamantul Oleg Coroma s-a adresat autorităților publice locale cu solicitare de eliberare a certificatului de urbanism, la care a primit răspunsul din data de 24 iulie 2017 referitor la nimicirea actelor date. La data de 24 august 2017, reclamantul s-a adresat către autoritatea publică locală cu solicitarea de eliberare a informației referitor la eliberarea autorizației de construire a apartamentului nr. 1, de pe str. Sciusev, nr. 106 inclusiv anexe - beci baie, iar prin răspunsul din data de 01 septembrie 2017 i s-a indicat despre termenul de 5 ani de păstrare a actelor date, precum și despre faptul indicării exprese a termenelor pentru îndeplinirea lucrărilor în caz contrar necesitatea de prelungire și/sau să obțină o nouă autorizație.

La data de 25 ianuarie 2019 Oleg Coroma a depus o nouă cerere în adresa Primăriei mun. Chișinău, dat fiind neîntreprinderea măsurilor în care a indicat despre adresările date și răspunsurile primite, precum și despre inacțiunea autorităților menționând despre acțiunile pretinse ilegale și solicitând acțiuni din partea autorității.

Reclamantul Oleg Coroma a solicitat admiterea acțiunii, obligarea Consiliului mun. Chișinău să elibereze răspunsul în modul prevăzut de lege și întreprinderea acțiunilor solicitate, compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 01 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Coroma împotriva Consiliului mun. Chișinău privind obligarea emiterii răspunsului.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Oleg Coroma a contestat-o cu apel, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii depuse ca fiind legală și întemeiată, încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Oleg Coroma și menținută hotărârea din 01 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Coroma împotriva Consiliului mun. Chișinău privind obligarea emiterii răspunsului.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că Oleg Coroma a înregistrat cererea sa la data de 19 aprilie 2019 cu nr. C-666/1/19 și C-666 /2/19 (f.d.8), fiind adresată către Primăria mun. Chișinău și anume Primarului General interimar al mun. Chișinău, Ruslan Codreanu, care nu este parte în dosar. Însă pârâtului pe caz și anume Consiliului mun. Chișinău precum și Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, care este o subdiviziune a Consiliului cererea le-a fost expediată în copii.

Instanța de apel a reținut că Consiliul mun. Chișinău prin intermediul Direcției generale arhitectură urbanism și relații funciare a dat răspuns la cererea depusă de Oleg Coroma cu nr. C-666/2/19 din 19 aprilie 2019 (f.d.31) în adresa Consiliului mun. Chișinău în copii, ori însuși apelantul în ședința instanței de apel a indicat că alte cereri către Consiliul mun. Chișinău nu au fost depuse, doar cererea din data de 19 aprilie 2019, la care a primit răspunsul nr. C-309/19 din data de 18 mai 2019, prin care a fost informat în termenii stabiliți de legislația în vigoare.

Prin urmare, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiat argumentul apelantului Oleg Coroma potrivit căruia, la cererea înaintată de acesta la data de 19 aprilie 2019, nu i s-a comunicat răspuns, deoarece în proces, intimatul a prezentat probe care confirmă comunicarea către apelant a informației solicitate prin cererea din 19 aprilie 2019, în termenul prevăzut de lege, iar în aceste circumstanțe nu se atestă îngrădirea dreptului apelantului, ori acesta a primit răspuns la cerere, fiind respectat termenul legal de 30 zile prevăzute de legislație la examinarea cererii, ori cererea a fost înaintată la data de 19 aprilie 2019 și răspunsul de la autoritatea publică a fost primit la data de 18 mai 2019, respectiv termenul prevăzut la art.60 alin. (1) Cod Administrativ a fost respectat.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 13 martie 2020, Oleg Coroma a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii depuse de Oleg Coroma.

În motivarea recursului recurentul Oleg Coroma a indicat că își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanțele

de judecată ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

Recurentul a indicat că instanța de apel incorect a apreciat probatoriul prezentat speței în coraport cu materialele cauzei și argumentele invocate în cererea de apel, fiind aplicat eronat prevederile art. 240 alin. (1) Codul administrativ. Instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile instanței fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii fiind aplicate eronat normele de drept material și normele de drept procedural.

Recurentul a mai indicat că instanțele judecătorești inferioare eronat au aplicat normele de drept material și procesual pertinente speței date. Totodată, a reiterat circumstanțele invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel.

Recurentul Oleg Coroma a invocat că instanța de apel eronat a constatat că Consiliul mun. Chișinău, prin intermediul Direcției generale arhitectură urbanism și relații funciare a emis răspuns cu nr. 21/1136; 21/5158 la cereera nr. C-666/3/19 din data de 18 iunie 2019 și 21/815 din 18 mai 2019, a dat răspuns la cererea depusă de Oleg Coroma cu nr. C-666/2/19 din 19 aprilie 2019, cu mențiunea de răspuns la cererea nr. C-666/3/19 din data de 18 iunie 2019 și C-666/2/19, ori acest răspuns este la cererea din data de 19 aprilie 2019 deoarece răspunsul a fost oferit de Primăria mun. Chișinău, dar nu de Consiliul mun. Chișinău.

Recurentul a invocat prevederile art. 7 Cod administrativ, în care este stipulat că autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public. Iar, conform Regulamentului privind constituirea și funcționarea Consiliului mun. Chișinău, Consiliul municipal este autoritatea reprezentativă și deliberativă a populației municipiului Chișinău, care beneficiază de autonomie decizională organizatională gestionară și financiară cu drept de inițiativă în tot ceea ce privește administrarea treburilor publice în teritoriul municipiului Chișinău exercitându-și în condițiile legii, autoritatea în limitele teritoriului administrat.

La 06 mai 2020 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Consiliului mun. Chișinău copia recursului declarat de Oleg Coroma împotriva deciziei din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 104 vol. I).

Completul specializat relevă că Consiliul mun. Chișinău a recepționat copia recursului expediat, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d. 106 vol. I).

Intimatul Consiliul mun. Chișinău nu și-a valorificat dreptul de a depune referință la recursul declarat de Oleg Coroma împotriva deciziei din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Conform art. 245, alin. (2) din Codul administrativ, motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Luând în considerare că decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 22 ianuarie 2020, fiind recepționată de recurentul Oleg Coroma la 26 februarie 2020, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție (f.d. 88, vol. I), iar recurentul Oleg Coroma

a declarat recurs la 13 martie 2020, Completul ajunge la concluzia că recurentul s-a conformat prevederilor legale prevăzute la art. 245 din Codul administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursurile se declară inadmisibile în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însuși natura sa necesită o

reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, 7 p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurentul Oleg Coroma este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Oleg Coroma se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan